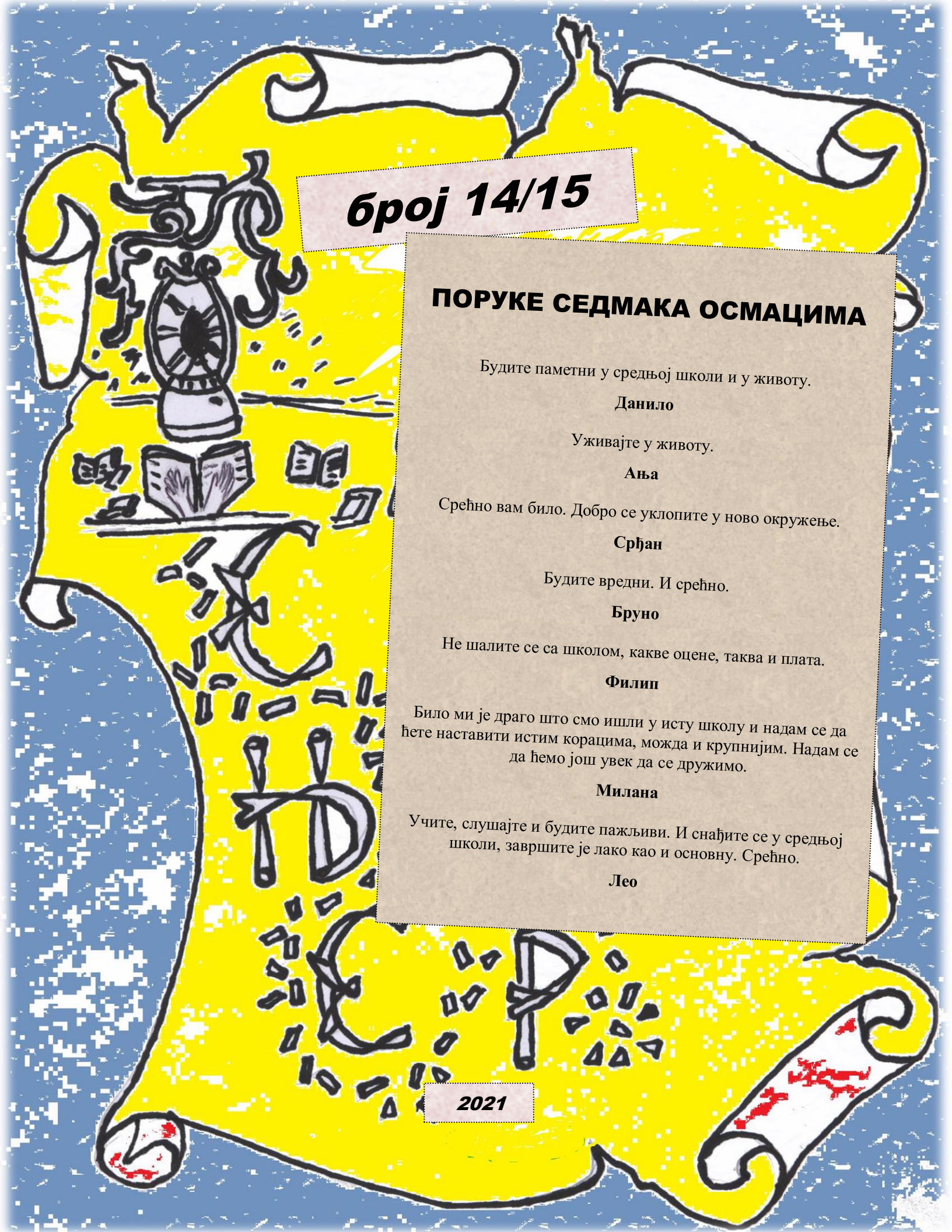

број 14/15

ПОРУКЕ СЕДМАКА ОСМАЦИМА

Будите паметни у средњој школи и у животу.

Данило

Уживајте у животу.

Ања

Срећно вам било. Добро се уклопите у ново окружење.

Срђан

Будите вредни. И срећно.

Бруно

Не шалите се са школом, какве оцене, таква и плата.

Филип

Било ми је драго што смо ишли у исту школу и надам се да ћете наставити истим корацима, можда и крупнијим. Надам се да ћемо још увек да се дружимо.

Милана

Учите, слушајте и будите пажљиви. И снађите се у средњој школи, завршите је лако као и основну. Срећно.

Лео

2021

ПРИРОДА КАО ИНСПИРАЦИЈА ЗА УМЕТНИЧКО ДЕЛО

Фасаду зграде Основне школе „22. октобар” Бачки Моноштор од почетка школске године чини лепшом нарочити мурал, дело уметника Ненада Стојкова, Сође Мирић, Милице Стојковић и Драгана Станковића. У питању је уметничко дело површине 60 квадратних метара, са мотивима подунавске фауне. Средства су обезбеђена уз помоћ Фондације „Ана и Владе Дивац”, а посебним залагањем чланова Удружења грађана „Бодрог”.

ИНТЕГРИСАНА НАСТАВА И МИНИ ПРОЈЕКАТ НА ТЕМУ ГОРЊЕГ ПОДУНАВЉА И КОПАЧКОГ РИТА

Ученици садашњег четвртог разреда Основне школе „22. октобар“ Бачки Моноштор са својим учитељицама и сарадницима, на иновативан и интерактиван начин обрадили су наставну тему природних копнених и водених животних станишта и животних заједница.

Крајем првог полугодишта просле наставне године, учитељице Невенка Шифлиш и Елена Брдар, осмислиле су овај мини пројекат, чија је тема била прожета кроз предмете: природа и друштво, чувари природе, музичка култура, ликовна култура и хрватски језик са елементима националне културе. Значајно је напоменути да трећи разред има два одељења, од којих једно одељење похађа наставу на хрватском језику.

Деца су се кроз осам наставних часова и методе: демонстрације, писаних радова, практичних радова, илустративне методе, методе читања и рада на тексту, упознала са одликама природних животних заједница Специјалног резервата природе „Горње Подунавље“ и Парка природе „Копачки рит“.

Током групног рада урађена је систематизација наставне теме станишта и животних заједница. Групе су израдиле плакате Горњег Подунавља и Копачког рита, на основу истраживачких задатака, а исти су послужили и за идентификовање сличности и разлика између ова два природна добра. Израђен је и зидни лексикон, са сликама и текстовима о биљкама и животињама ових станишта. Зденка Митић из УГ „Подунав“ деци је кроз излагање и пројекцију филмова представила UNESCO Резерват Биосфере „Бачко Подунавље“, чији је саставни део и СРП „Горње Подунавље“, а деци је посебно интересантна била ђачка заклетва из 1914. године, коју су углас прочитала. Гост на часу је био и Мирослав Вељковић, представник ЈП „Војводинашуме“, Шумског газдинства Сомбор, који је ученицима говорио о томе са каквим се све изазовима и лепотама сусреће као шумар и чувар природе. Обзиром на празнично доба године, и своје упознавање са децом прилагодио је овоме духу, на њихово опште одушевљење. Учитељице су са децом припремиле и песму за шумара, као и химну природи. За крај, реализована је радионица осликавања магнета са мотивима биљака и животиња специфичних за Горње Подунавље.

Више него позитивни утисци, како деце, тако и учитељица и предавача, доказују да су пројектна настава и овакав интерактиван начин учења веома пожељни у образовном систему, а са предавачима – гостима ангажованим на овом мини пројекту је договорена наредна активност, у виду наставе у природи, у СРП „Горње Подунавље“.

22. АПРИЛ – ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

Преносимо знање о бризи за планету

Дан планете Земље прилика је за образовање о животној средини и удруживање, а у обележавању овог датума учествују лидерке и лидери климатског покрета, активисткиње и активисти из самоорганизованих група, иноватори из непрофитног сектора, водећи мислиоци, индустријалисти, уметници, музичари и инфлуенсери.

Наша школа је стекла новог пријатеља у свом „еколошком именику“. То је Невладина организација „Carpe Noctem“ која представља еколошко удружење са фокусом на проблематику светлосног загађења. Како је проблем светлосног загађења углавном непознат у нашим крајевима, професори и студенти Природно-математичког факултета из Новог Сада и истраживачи са Математичког института Српске академије науке и уметности одлучили су направити Приручник о светлосном загађењу (уз помоћ Центра за промоцију науке). Приручници су стигли и на адресу наше школе и служиће нам као материјал за упознавање са овом важном еколошком темом.

Ученици 1.б одељења са својом учитељицом Драганом Галовић, 22. априла су се позабавили обележавањем овог значајног датума подсећања и освешћивања свих становника наше планете. Сликали су, израђивали паное, разговарали, учили, играли се и послали нам корисне поруке и савете. Фотографије тих активности све нам говоре...

Петар Туркаљ, 2.б

рад 1.6 разряда

Мила Стојшић, 1.6

Давид Милошевић, 2.6

Радови ученика 1.б и 2.б разреда поводом Дана планете Земље

Школа без насиља

Сви смо другачији. Примећујемо разлике. Прво што приметимо и уочимо је изглед. Наш изглед не одређује то каква је неко особа.

Првог дана школе сва деца су се упознавала и стварала нова пријатељства. Сви они били су деца жељна игре и дружења. Један дечак се разликовао. Био је инвалид, седео је у колицима. Тужним погледом посматрао се своје вршњаке. Нико га није позвао да се игра и проводи лепо време. Сва друга деца, искључујући једну девојчицу, гледала су га и смејала се. Девојчица великог срца се приближила дечаку и села поред њега. Друга деца су их задиркивала и омаловажавала. Дружећи се сваког дана дечак и девојчица постали су најбољи пријатељи. Наизглед дечак је изгледао повучено и мирно, али иза крупних плавих очију и нежног погледа крило се нешто друго. Дечак пун живота и жељан авантуре, проводио је сваки секунд свог живота са најбољом пријатељицом. Постали су нераздвојни. Остала деца су одлучила да им се придруже и молила за опроштај.

Дечак је са осмехом на лицу и сузама у очима схватио како има цео разред добрих и веселих пријатеља.

Сви заједно пошли су у нове авантуре. Схватили су да није све онако како изгледа.

Насиље, али и издвајање других, никад није решење.

Ања Ђурин, 7.а

цртеж: Емили Ченге, 8.а

Без насиља, молим

Рекао бих вам пар речи о томе због чега насиље није решење и зашто је ипак најбоље сањати некакве другачије боје, мање црне, неоптерећујуће.

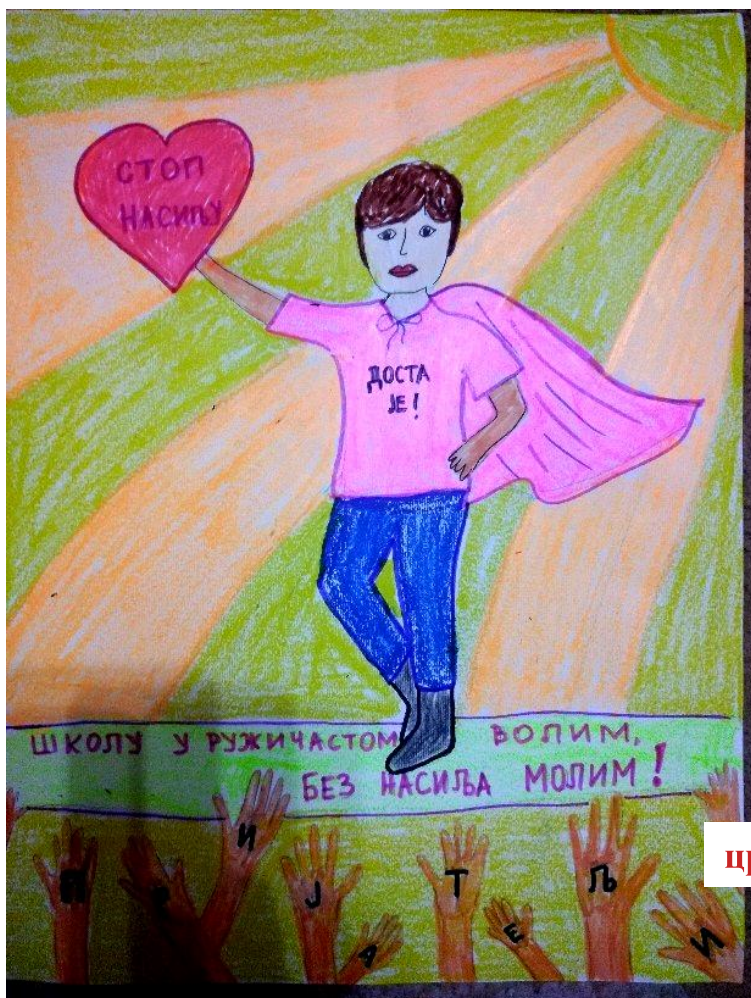
Једног сунчаног, летњег дана, на распусту, нас двадесетак смо се договорили да идемо да играмо фудбал. Место смо звали *Мала школа*. Почели смо да играмо фудбал, све је било одлично, до једног тренутка, а тај тренутак се догодио када је противнички играч грубо срушио нашег играча на бетон, из беса, и то зато што губе. Наш играч је ударио главу о бетон због насиља изазваног бесом и немоћи противника. Ми смо позвали Хитну помоћ да нашем другару заустави крварење. Отишли смо са њим до амбуланте. Тамо су му завили рану. Вратили смо се на терен, где је остао противнички тим.

Дечак, који је гурнуо нашег саиграча, извинио му се.

Немојте дозволити да игра прерасте у бес и непотребно насиље.

СТОП НАСИЉУ!

Лео Ивакић, 7.6

цртеж: Марко Брдар, 5.а

Лепше је без насиља

Јутро је. Лежим у кревету и осећам како ми светлост голица капке. Отварам очи и схватам да сам у свом кревету, у својој соби, у кући која је моје уточиште где је моја породица и увек се осећам заштићено.

Устајем из кревета и укључујем телевизор. На програму крећу ударне вести. Мушкарац убио жену пред децом, у школи деца претукла другара, син зависник од разних наркотика малтретирао мајку која је на крају завршила у сигурној кући. Следе вести из иностранства где се говори о наоружавању моћних држава. У Америци и Француској полиција растерује воденим топовима демонстранте који пале аутомобиле И контејнере. Помислим, шта се то догађа у мојој околини и у свету. Свуда се дешава насиље, како физичко тако и психичко. Да ли ми можемо нешто да учинимо? Можемо, и морамо. Уколико приметимо насиље над децом у школи, требало би да пријавимо наставнику, педагогу или директору школе. Можемо захтевати да се у школи организују предавања о насиљу и спречавају истих. У свету су се појавила удружења и организације које се боре против насиља свих врста што указује да човечанство ипак не ћути и да улаже труд да живот људи буде достојанствен. И безбрижан.

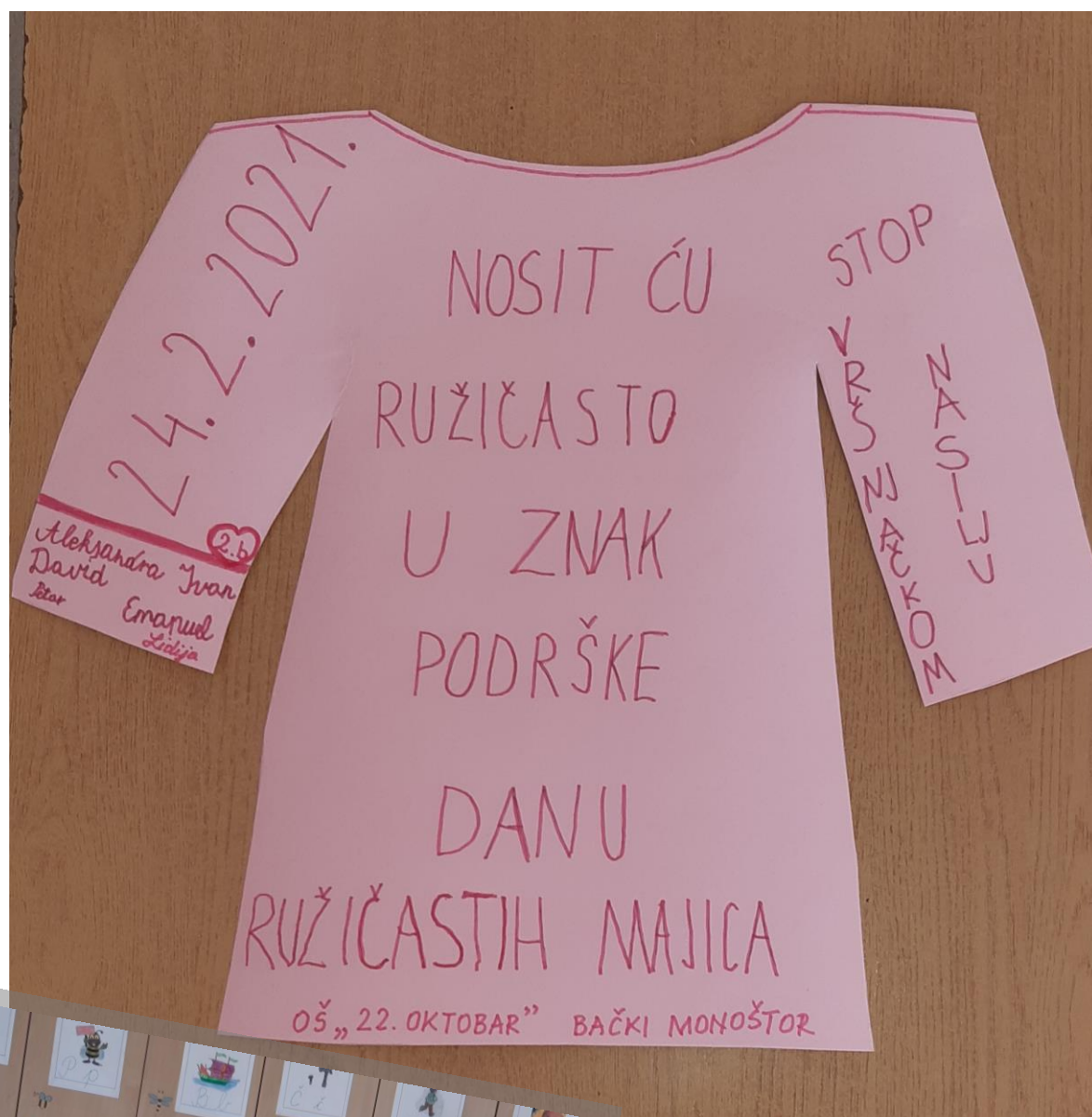
Ми смо још увек мали, али наш глас се ипак може чути као и глас оних слабијих.

СТОП НАСИЉУ!

Милана Мијић, 7.а

цртеж: Милица Балаж, 6.б

Дан розе мајица

У нашој школи први пут је обележен Међународни дан борбе против вршњачког насиља „Дан розе мајица“. Ученици нижих разреда, учитељице и директорка обукли су мајице у розе боји. Такође, ученици су писали поруке, смишљали слогане против вршњачког насиља и правили плакате и паное на ову тему. Ученици су показали да су свесни лоших ефеката насилног понашања, као и да знају на који начин могу лепше комуницирати са својим другарима.

Зашто баш Дан розе мајица?

Идеја о увођењу Дана розе мајица настала је у знак протеста због инцидента који се догодио у једној школи у Канади. Наиме, дечак је у знак подршке тешко оболелој мајци (која је боловала од рака дојке), обукао розе мајицу. Истог дана, у школском дворишту, због те розе мајице, претукла га је група дечака. Розе мајице су прве године солидарно носила деца из дечакове школе, да би се временом идеја проширила на цео свет и постале су препознатљив симбол иницијативе у борби против вршњачког насиља.

Овај дан обележава се последње среде у фебруару сваке године од 2007. године.

Верујемо да ће обележавање Међународног дана борбе против вршњачког насиља постати традиција у нашој школи.

рад 3.а разреда

цртеж: Лана Ђенеш, 2.а

цртеж: Урош Рожа, 2.а

Moja mama

Moja mama zove se Katica.

Ona ima četrdeset sedam godina. Srednjeg je rasta. Njene oči smeđe su boje. Kosa joj je duga, ravna, crna. Uvijek je nasmijana. Ruke moje mame veoma su spretne. Svašta znaju raditi: kuhati, spremati, čistiti, a najbolje znaju mene milovati. Moja mama lijepo je odgojena. Ona najviše voli čitati knjige i šetati sa mnom. Moja mama obožava cvijeće. Voljela bi otputovati u Njemačku. Volim provoditi vrijeme sa svojom mamom.

Volim svoju mamu najviše na cijelom svijetu.

Aleksandra Mišković, 2. b

Мама

Драга моја мама
да ти ово кажем сада!
Ти си моја принцеза бајна.
Никад нежеш бити сама!
Моја мама је страва,
она може да укроти змаја!
Мама ме штити када треба,
волим је до неба!

Анабела Орешковић, 4. а

Песма за маму

Твоје су руке нежне,
фине, глатке, меке.
Твоји загрљаји и пољупци,
зову ме као прелепе реке.

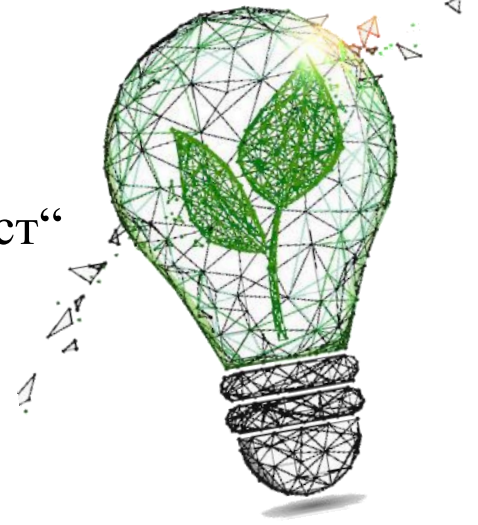
Моје срце куца
све јаче од среће,
када очи твоје сијају
као две сјајне свеће.

Ти си моја мама,
Ја сам ћерка твоја,
у теби се огледам,
ти си срећа моја !

Мелита Терзић, 4. а

Пројекат „Енергетска ефикасност“

Моје име је енергија

Ученици прошлогодишњег трећег разреда посветили су четири часа овој важној теми. Током првог часа упознали су појмове енергија и извори енергије, а кроз радионицу на тему „Моје име је енергија“, приказали су, а и сами доживели како се губи енергија. Цртаним филмом који су им учитељице приказале, ушли су дубље у тематику енергетске ефикасности и стекли основне представе о овој теми. Након тога, пожелели су да истраже како се према енергији поступа у нашем месту. Спровели су истраживање, у ком су интервјуисали своје родитеље и комшије. Резултати анкете су представљени сликовито и показују да је наш „зелени“ Моноштор, енергетски ефикасан и да становници воде рачуна о потрошњи енергије. Оно што је произашло из оваквог начина рада је да су наши малишани данас оснаженији да саветују друге о основним правилима „домаћинског“ понашања, а и да их сами успешно примењују.

Не прљај. Немаш изговор!

Последњи наградни конкурс СББ фондације под називом „реЕконструкција“, који је део вишегодишње кампање “Не прљај. Немаш изговор!”, имао је за циљ да подигне свест о томе колико појединац може да допринесе очувању свог окружења.

Наградни конкурс је трајао од 23. октобра до 24. новембра 2020. године, а у њему су учешће узели и ученици 1.б одељења наше школе. Они су желели да представе да се од малена учи о заштити природе.

Начин на који штеде електричну енергију, рециклирају, смањују загађење су само неке од идеја којима су се прваци водили да би указали на моћ тежње да досегнемо заједнички циљ, јер заједно можемо више и боље.

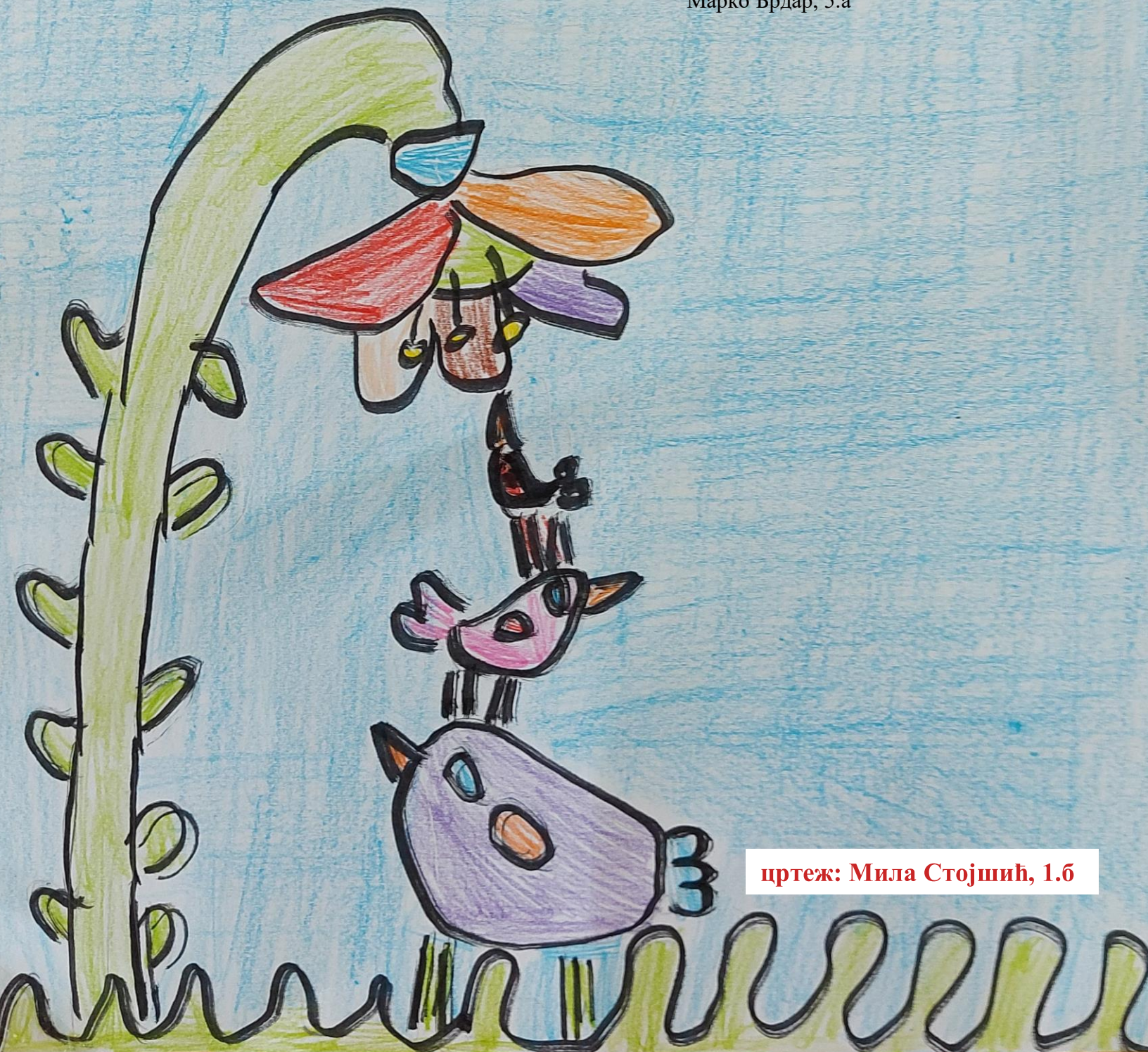
Назив њиховог видеа је **„Учимо од малена да је наша планета вредна да остане зелена“**. Кроз његов садржај, ученици 1.б одељења, су се трудили да презентују свакодневне активности којима се подиже свест о значају: рециклаже, очувања природе, заштите биљног и животињског света.

Јесењи дан у моме селу

Шетајући селом, осетио сам благи поветарац како ми милује лице. Несвакидашњи мирис осетио се у ваздуху. То је био мирис јесени. Препуна је јесен разних боја и има неку своју чаролију. Лагани ветар играо се са лишћем, а оно је падало на земљу и правило предиван шарени тепих. Шуштање лишће подсетило ме на предивну мелодију коју сам некада давно чуо. Оголело дрвеће њихало се на ветру, изгледало је као да игра уз ту мелодију. И сада у себи носим те звукове. Још понеки листић чврсто се држао за своју грану. Сунце се борило да још мало вирне иза облака и огреје земљу. Све је било мирно и тихо.

Марко Брдар, 5.а

цртеж: Мила Стојшић, 1.б

Моја улица

Своју улицу сматрам најлепшом улицом у селу. Она одише пријатним мирисима који се осете из туђих кућа. Испред сваке куће налази се стабло и крошња пуна плодова. Вредни људи возе своје тракторе, старије жене излазе напоље како би испричале своје доживљаје осталим женама. Кућа до куће, онако, војвођански, а код ћошка деца. Безбрижно се играју напољу, а њихове вредне мајке чисте лишће испред куће, њихове бабе плету и причају. Нарочито је лепа јесен у мом сојаку када се гране зањишу на ветру, а лишће полети, капије заландарају, јабуке на улици сазреју. Тек понека запуштена кућа, а ако је има, вредне комшије покосе траву и пред њом.

Моја улица је наша дика, наша идила, оаза и наш мали рај. У њој се рађа, заљубљује и стари.

Вељко Рајачић, 6.б

Моја новогодишња жеља

Нова година се приближава. Нека иде старица 2020. година. Све што смо планирали и како смо је хтели проводити, изврнуло се наопачке. За идућу годину бићемо спремнији, скромнији ћемо бити, па ће нас свака ситница обрадовати.

И ја имам пуно жеља, ми деца смо таква. Широко раширимо крила маште и чекамо да мама купи играчку, да брат и ја проводимо заједничко време у игри, и ово и оно. Ипак, најтеже ми је било када сам морао бити у кући јер нисмо одлазили у школу због епидемије. И данас је тако док пишем ове редове. Овај задатак ће бити написани траг моје највеће новогодишње жеље. Жеља ми је да од следећег полугодишта све писмене задатке радимо у школи, да седимо у учионици, трчкарамо по школском дворишту. Желим да смо свакодневно заједно, моји другари и ја. Нека буду, ако мора, скраћени часови. Али, желим да смо у школи, око школе и у природи. Недостају ми школске секције и екскурзије.

Зато нека нам свима буду мирни, а весели празници. С радошћу ћемо испратити ову годину, злокобну 2020. Нека се заледи заувек негде у свемиру! Нека Нова година стигне весела, светла, здрава!

Борис Плавшић, 5.б

цртеж: Сара Маријановић, 1.б

Моје одрастање у доба корона

Откако је почела корона, цели мој живот се променио, верујем да нисам једина. Дани су ми се побркали, више нисам знала да ли је среда или петак.

Када бих устала, читав дан бих пратила наставу и записивала. Сваки дан бих радила исто. Ретко када бих отишла напоље и удахнула свеж ваздух, а када бих негде отишла, то би била дуга усамљеничка шетња. Живот ми више нема смисла, нисам више активна и весела као пре, пошто не идемо у школу, а и када идемо, немамо физичко, те осећам да све у мени попушта, сваки мишић. Фали ми трчање по сали, забава, ретко када одлучим да сама вежбам.

Верујем да је нашим родитељима сада најтеже. Брину се за нас и пазе да се не разболимо, а поред тога брину и за своје остареле родитеље. Мој тата је раније често долазио из Словеније, где ради, једном месечно када дође, заједно проводимо викенде. Сада се све променило. Мало дуже је тамо јер га спречава вирус, тест, карантин. Верујем да би нам било боље да смо сви заједно у Словенији, али, то не иде тако лако.

Корона неће проћи тако брзо, престала сам у то да верујем. Ова пандемија ме је свачему научила: од тога да схватим да је све ово што ми се дешава живот и да ме још много тога чека у будућности, до неких сасвим обичних ствари - како да се чувам од болести и да пазим на хигијену.

Јана Бенић, 6.б

цртеж: Милица Балаж, 6.б

Како проводим време у карантину

Како ја то проводим време у карантину? То је барем лако описати и бићу скроз искрена.

Као прво, целу ситуацију не бих назвала карантин. Кад чујем ту реч, у глави замислим неку собу и себе у њој, немам контакт ни са ким и једноставно мој свакодневни живот се одвија у та четири зида. Зато ја ово не сматрам карантином. Сада када смо ово решили, могу да кренем са описивањем мог живота у овом, назовимо тако, карантину. У почетку ми је сваки дан био у потпуности исти. Устајала бих око 16 или 17 часова послеподне, решавала ствари око школе и већ би дошло време за спавање али, наравно, ја сам изузетак који не би отишао на спавање кад и сви остали људи. Цел ноћ бих причала са пријатељима и одлазила на спавање око 7 или 8 часова ујутру. Мени је то све одговарало, али после две недеље сам почела да осећам неку напетост, умор и једноставно би ми прошао цео дан спавајући, па сам одлучила да то променим. Постепено сам мењала ту „навику”, па сам у 5 часова ујутру ишла да се возим сама по селу, до канала, ишла бих до моста да погледам излазак Сунца. Прелеп је осећај када се тако рано возаш сам улицама, нема никога напољу, тишина је, још увек је мрак и осетиш ту јутарњу свежину. Гледаш излазак светлости и слушаш неке ведре и веселе песме, те комуницираш сам са собом и ратујеш сам са својим мислима. Не могу баш најбоље да опишем тај осећај када ти прија самоћа. Човек се понекад

умори од свих и успева да нађе ту неку своју „слободу” и „мир” и неким ситницама које му пријају. Доста о овој теми, па да кренемо даље. Наредних дана сам ишла све раније на спавање и будила се раније, па сам имала цео дан пред собом. У међувремену сам се присетила како сам пре уживала док сам цртала, па сам поново почела да цртам. Упоредила сам неки свој рад од прошле године и неке од својих новијих радова и приметила разлику. Не, није разлика у томе што сада боље цртам, није разлика у техници цртања. Разлика је у мом, да назовемо тако, персоналитију. На основу тих цртежа се види моја промена у стилу, расположењу, односно, види се моја промена. Такође, сетила сам се како сам волела да читам и поново сам узела књигу у руке, али овај пут сам узела неку кроз другаичију књигу, него уобичајено. Најдраже књиге су ми оне о криминалу, о паранормалним активностима, књиге које немају срећан крај и које су помало морбидне. За промену сам узела да читам књигу која говори о тинејџерима, љубави, и генерално о свим проблемима и животу тинејџера, и хтела сам, такође за промену, да та књига буде на енглеском. Поново сам почела да се дружим са особама са којима сам изгубила контакт и могу рећи да ми је заиста драго због тога. Кренула сам да слушам све чешће музику, али не ону на коју сам навикла, него сам почела да слушам сасвим нови жанр.

Надам се да нисам пропустила нешто битно. Пишући овај састав сам схватила да ме је „карантин” променио у сваком смислу и схватила сам да нисам једина којој се десила промена. Знам да кад се ово заврши нико неће бити исти. Овај карантин баш чудно делује на нас, не планирајући промене, оне су се десиле. Зар не?

Ива Винков, 8.а

цртеж: Ања Шеремешкић, 5.а

Како проводим време у карантину

Понекад време брзо пролази, али ових дана је баш споро. Сви смо заробљени у својим кућама.

Сви ђаци се навикавају на нову школу. Сада могу да се играм са куцама, а да не морам пазити на време, да ли ћу закаснити на тренинг, у школу... Прављење торте за мој рођендан је веома занимљиво и укусно. Сутра нећу моћи славити рођендан са другарима, али ћу се дописивати са њима. Сви можемо помагати нашим родитељима у најједноставнијим кућним пословима. Све ми недостаје слобода кретања, дружење са другарима, тренинзи, па чак ми и школа недостаје.

Човек у животу пролази много тога, од оних срећних и забавних до оних тужних, досадних и напорних тренутака. Ми смо са својим породицама и искористимо то време, јер можда се већ сутра вратимо својим некадашњим обавезама.

Рената Ђанић, 8.б

ДРВО ГЕНЕРАЦИЈЕ

Прваци су и ове школске године засадили Дрво генерације у школском дворишту (уз помоћ Адама Јерковића, школског домара).

У школском холу изложили су и своје ликовне радове на исту тему.

My autobiography

My name is Silvija and it's time to say something about myself.

I'm fourteen, I go to the eighth grade and I am an excellent student. I have long curly brown hair, brown eyes and I'm not very tall. I'm not that much of a social person, so my hobbies are watching movies and series, reading books and listening to music. I like to watch cartoons, too. My favorite artists are Dua Lipa, Taylor Swift, Ariana Grande, Billie Eilish, Shawn Mendes and many of them. I also like art paintings and drawings. Unfortunately, I have no talent for either singing or drawing. I am usually silent in company and I like to listen to the one who speaks. I am very shy when I meet someone new. I am not a very optimistic person, but I don't think that everything is black.

This is me at fourteen, but I know a lot will change over the years.

Silvija Mišković, 8.a

My autobiography

Hello! My name is Iva Vinkov and this is my autobiography.

I was born in Sombor, on 6th of May 2006 at 2:25am. My astrological sign is taurus. I believe in astrology. I do not like to tell others about my life, but sometimes I have to. At this moment I want to talk about things I like. I like black color, snakes, piercings. I also like baby blue colour, cats and makeup. In the future I want to be an architect. My dream country to live is Spain or Switzerland. My favourite language is Spanish, but I do not speak it. My other favourite language is English. I think I understand a lot of it because I read books in English without any problems and I watched many TV shows without translation. I hate movies. I really like Japanese culture. I think all cultures are interesting, but Japanese is special. I do not like to talk about my properties because that is how I see myself, probably not how others see me. How others say, I am stubborn, silly and sensitive.

This is a small part about me and my life but I think this is enough.

Iva Vinkov, 8.a

Александра Милошевић, 2.б

Давид Милошевић, 2.б

Петар Туркаљ, 2.б

УСКРШЊА ЈАЈА

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА „МАЛИ-ВЕЛИКИ У ЉУБАВИ“

На иницијативу вероучитеља православног катихизиса, ученици наше школе прикључили су се хуманитарној акцији Православног архијерејског намесништва сомборског у периоду од 15. марта до 23. априла 2021. године. Циљ акције био је да се прикупе поклони (слаткиши, школски прибор и средства за личну хигијену) и обрадују ученици ШОСО „Вук Караџић“ и Дома за децу и омладину „Мирослав-Мика Антић“ у Сомбору. Акција је успешно реализована јер су наши ученици показали да су радо учествовали и неизмерно обрадовали своје вршњаке поводом хришћанског празника Васкрса.

Србија је по први пут учествовала у ПИРЛС истраживању у марту 2021.године.

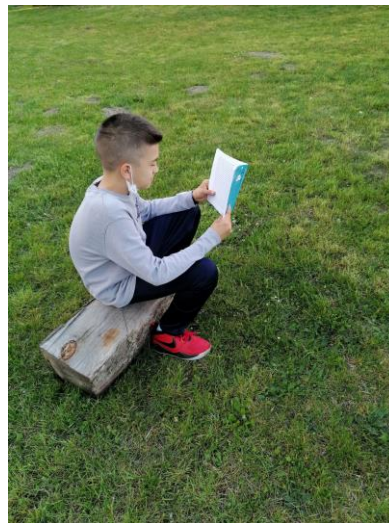
Ученици четвртих разреда основне школе, узраста 10 година, по први пут, су учествовали у међународном истраживању читалачке писмености и разумевању текста – ПИРЛС.

ПИРЛС је међународна студија која мери и упоређује трендове развоја читалачке писмености ученика четвртих разреда (узраста 10 година) и пружа земљама учесницама у истраживању јединствену прилику да прикупе међународно упоредиве податке о читалачким компетенцијама ученика у том узрасту. Такође, овим тестирањем, државе учеснице прикупљају податке о нивоу подстицања читања у школи и код куће, као и релевантне информације о квалитету наставе у школама.

У нашој школи, тестирање се одржало 30. марта 2021. године у 4.а одељењу.

Није блам читати сам

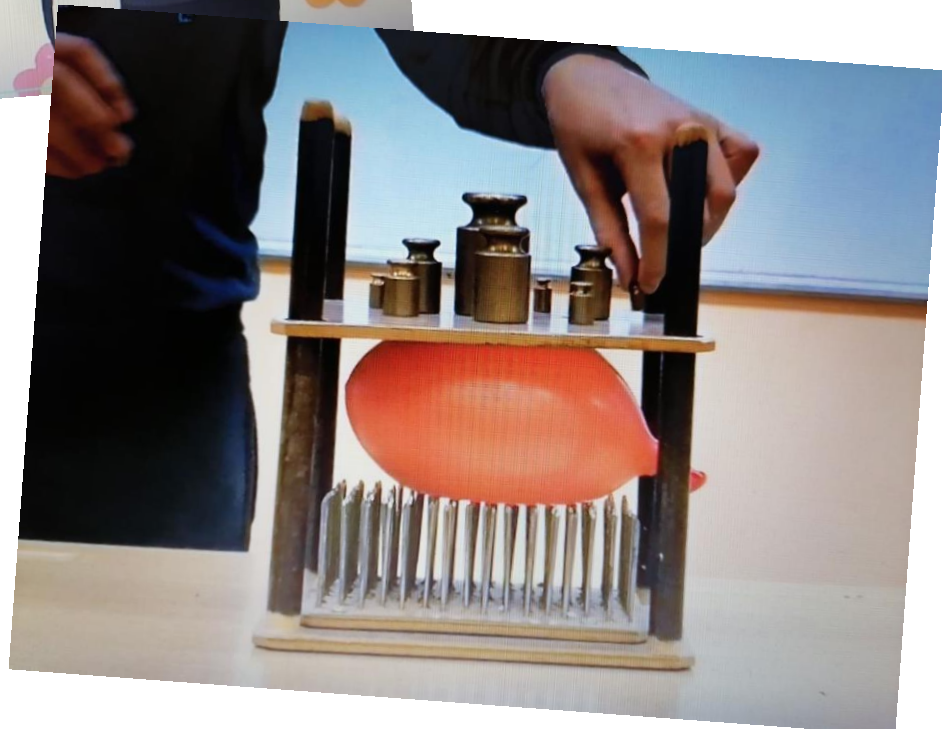
Поводом Светског дана књиге и ауторских права, који се обележава сваког 23. априла, ученици 7.а разреда показали су да леп пролећни дан и раскошна природа могу да се искористе за - читање. Епитети који се у ђачким саставима обично доводе у везу са пролећним екстеријером, мирисно цвеће, бујно дрвеће и слично, могу да буду савршена подлога за читање добре књиге или часописа. Занимљиво и поучно штиво држи наш дух будним и чини нас спремнијим за одговоре на различите изазове, док отворени простор и сунце повољно утичу на наше здравље. Зато седмаци поручују да нема ничег лошег у томе да човек изађе из куће или стана с књигом у руци, а да мисли о прочитаном делу подели са њему блиском или драгом особом.

ФИЗИ–БИЗИ фест 2020.

Прошлогодишњи празник науке, Физи бизи фест, одржан је онлајн. Учествовали су ученици Ања Ђурин, Данило Терзић и Бруно Плавшић (7.а), са огледом *Факир*; Андреас Петровић и Ведран Форгић (5.а) са огледом *Двострани конус*; Вељко Рајачић, Никола Форгић и Сунчица Лугоња (6.б) са огледом *Чеп у боци*. Ментор је био Срђан Плавшић, наставник физике.

УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊУ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Ученици Марко Брдар, Борис Плавшић, Лука Маријановић (5. разред), Милица Балаж (6. разред), Бруно Плавшић, Лео Ивакић (7. разред) и Ива Винков (8. разред) учествовали су на општинском такмичењу из математике. Иако су већину наставе ове школске године похађали онлајн, ови ученици су се радо припремали и за такмичење. Припреме су им организовале Невенка Штрангар и Милана Балаж, наставнице математике у нашој школи. Са овог такмичења Бруно Плавшић, ученик седмог разреда, донео је похвалницу.

НОТЕ ПРИЈАТЕЉСТВА 2020

Дана 30.11.2020 одржао се вокално музички фестивал "Ноте пријатељства 2020" у Сомбору у организација Фондације Виварта Лида из Сомбора. Овај фестивал има већ традицију осам година. Основци су се такмичили у певању са песмом по свом избору. Пројекат је подржан од стране Града Сомбора по конкурс Програми за децу 2020. Новина је да ученици нису дошли на фестивал, него је фестивал дошао у њихове домове путем апликације ЗООМ.

И ученици наше школе били су веома успешни:- диплому за неговање традиције припала је Брдар Марку, ученику 5.а разреда - прво место су поделили Вељко Рајачић, ученик 6.б разреда и Ана Кустурин, ученица 5.б разреда. Ученици су добили лепе награде и поклоне и радујемо се следећем вокално-музичком фестивалу "Ноте пријатељства".

Ђурђица Мркаило Балгави, проф. ликовне културе

цртеж: Мануел Мишковић, 8.б

фото-галерија

Дружење са ликовима из књижевности

ГУЛИВЕР и 4.а

Лисица и зец

Лисица је желела да улови зеца. Пошто је зец био бржи од ње, лисица је одлучила да направи замку. Ископала је велику рупу прекрила је грањем и лишћем. Лисица је уплашила зеца и почела да га вија према рупи. Зец је у брзини прескочио замку. Лисица је у трку заборавила да је замка била испод ње. Упала је у њу. Зец се вратио до ње. Рекао јој је: „Лијо, ти си саму себе уловила уместо мене!" Зека се насмејао и отишао, а лисица је остала у замци смишљајући како да се извуче.

Алексеј Видак, 4.а

цртеж: Вељко Рајачић, 6.6

*Дечја недеља у Основној школи „22.октобар“
Бачки моноштор*

„Подељена срећа, два пута је већа!“

Дечија недеља у нашој школи била је прожета активностима које су за циљ имале неговање солидарности, сарадње, емпатије и бриге за друге, у складу са слоганом овогодишње Дечије недеље: „Подељена срећа, два пута је већа“.

Ученици нижих разреда са својим учитељицама и у сарадњи са дефектологом Маријом Голуб израђивали су дидактичке играчке за свог другара коме је потребна додатна подршка. На иницијативу Ученичког парламента наше школе, овој акцији придружили су се и остали ученици и запослени у школи који су прикупљали новчана средства за набавку асистивне технологије за дечака како би му боравак у школи био што пријатнији, интересантнији и кориснији за његов развој.

Основну идеју слогана „Подељена срећа, два пута је већа“ пратиле су и активности израде ликовних и литерарних радова ученика виших разреда.

Литерарна радионица организована је 8. 10. 2020. на тему Помогао сам другу у невољи. Након читања, дискутовало се о достављеним радовима. Јасном поруком и језгровитошћу издвојили су се текстови Милане Мијић, као појединачни, те Ање Ђурин и Срђана Ђина као групни рад (ученици из 7.а разреда).

Истакнути су ликовни радови следећих ученика: Милица Балаж (6.б), Љиљана Громовић (6.а), Ивана Ђипанов и Марко Брдар (5.а), Борис Плавшић (5.б).

Поред наведених активности током Дечије недеље реализоване су и: игре у учионици, „Луде фризури“, пријем првака у Дечији савез, крос, шаховски турнир. Успешно је реализована и ролеријада као сегмент интегративне наставе на тему „Кретање“, у 6.разреду (наставници-организатори су били: Срђан Плавшић за Физику, Ирис Стојић Одри за Технологику и технологију, Дамир Шимунов за Физичко и здравствено васпитање).

Ученици који су били најуспешнији на шаховском турниру су: Данило Терзић, Бруно Плавшић, Филип Перишкић (7.разред) и Марин Шомоћварац (8.б одељење).

У два дана, подељени у групе, волонтери Црвеног крста успешно су реализовали радионице за ученике од првог до осмог разреда на различите теме.

Све активности реализоване су у безбедном окружењу, у складу са свим препорученим мерама заштите у тренутно важећим епидемиолошким условима.

Ученици који су били најактивнији и најуспешнији биће награђени.

Снежана Стаматовић, педагог школе

MEĐUNARODNI PROJEKT

„IZRADA USKRSNOG KRUHA NA TRADICIJSKI I SUVREMENI NAČIN“

U međunarodnom projektu „Izrada uskrsnog kruha na tradicijski i suvremeni način“, koji je provodila Srednja strukovna škola iz Đakova u Republici Hrvatskoj, sudjelovale su 22 škole, a neke od njih prikupljale su tradicijske recepte i zapisivale ih onako kako su ih kazivale naše bake.

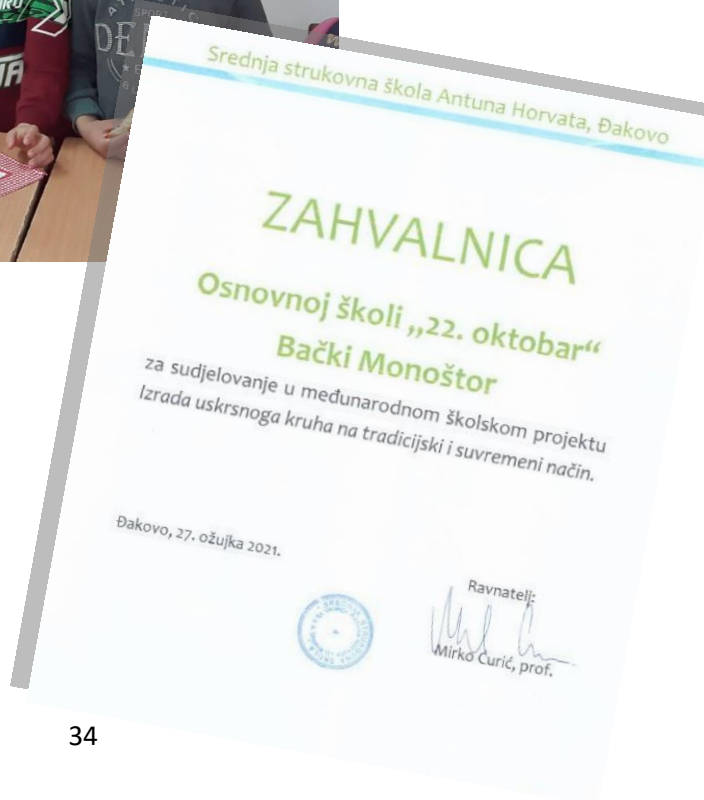
I naša škola je sudjelovala u realizaciji projekta. Uz budnu pozornost školske kuharice Katice, učenici 2.b i 4.b razreda izradili su kruh suvremenije recepture, ali su se i podsjetili tradicijskih recepata.

Rezultat ovog projekta je tiskana brošura i video uradak sa svime što su realizirale škole-sudionici, kao i početak suradnje na polju upoznavanja sa radom učeničkih zadruga i strukovnih škola u inozemstvu.

Učiteljice:

Lidija Marinković

Elena Brdar

цртеж: Ивана Ђипанов, 5.а

цртеж: Лука Марјановић, 5.б

цртеж: Ана Кустурин, 5.б

цртеж: Никола Форгић

Уредништво часописа: Никола Везмар (оснивач часописа), Марија Мргић (директорка Основне школе 22. октобар), Соња Ђорђевић-Јоцић (наставница српског језика), Бранко Ђурчић (наставник српског језика); број 14/15 (тема: Живот у карантину) приредили: ученици Основне школе 22. октобар Бачки Моноштор, Соња Ђорђевић - Јоцић (наставница српског језика и књижевности), Бранко Ђурчић (наставник српског језика и књижевности), Срђан Плавшић (наставник физике), Тања Ковач (школска библиотекарка), Ивана Ковач (наставница енглеског језика), Ђурђица Мркаило Балгави (наставница ликовне културе), Невенка Шифлиш (учитељица), Лидија Маринковић (учитељица), Драгана Галовић (учитељица), Елена Брдар (учитељица), Снежана Стаматовић (школски педагог).